

ERASMUS+ NAŠE ZÁŽITKY Z POLSKA

V Polsku jsme toho zažili opravdu hodně. Chodili jsme po památkách, předváděli naše prezentace v krakovské škole a měli jsme odpoledne dostatek volného času. Ale *nejdůležitější* je, že jsme si odnesli zážitky na celý život.

Seznámili jsme se se studenty z jiných zemí. Líbilo se nám, že už po prvním dni jsme spolu mluvili jako s dlouhodobými kamarády. Všimli jsme si, jak jsou naše jazyky podobné. Většinou jsme věděli, jaké téma Chorvatky či Poláci řeší. Byla pak legrace, když si o nás před námi povídali, a my jim pak zpětně řekli, že jsme jim napůl rozuměli. Se Slováky jsme hodili řeč a po pár hodinách jsme oba národy mluvili československy. Velice nakažlivý jazyk. Překvapilo nás, že Poláci mají střídavou výuku. Jeden týden mají do půl sedmé asi do dvou odpoledne a následující od dvou do sedmi večer.

Již první den jsme věděli, že to s hlučnými Chorvatkami ve vedlejším pokoji pan profesor Pavlíček nebude mít lehké, jelikož nás hned první večer nacytal na chodbě lehce po večerce právě s těmi Chorvatkami. U těch nás překvapilo, že neměly večerku a obecně komunikace mezi studenty a jejich profesorkami nebyla příliš patrná. Např. když se jedna Chorvatka ztratila večer v centru Krakova, podařilo se to před jejich učitelkami utajit.

Druhý den večer při cestě na smyčcový koncert v kostele Petra a Pavla Honzu Tomáše zastavili revizoři. Měl nepříplou jízdenku. Když mu revizoři vzali ISIC, pan Pavlíček už volal, že musíme okamžitě vystoupit. Poté začalo smlouvání. Všichni jsme se je snažili přemluvit a svést to na Honzovu blbost, ale paní revizorka byla urputná. Nechala si dát v přepočtu asi 250 Kč do kapsy a i s kolegou jeli chytat další ubohé turisty. Koncert Honzovu náladu ale rapidně zlepšil. Byl doopravdy skvělý.

V jeden večer jsme si pozvali na svůj pokoj chorvatskou návštěvu. Zrovna když to pro Ondřeje začalo být opravdu zajímavé, přiběhly do pokoje holky od vedle, které pan profesor zahlédl, a jelikož byla večerka, celá návštěva musela odejít pryč.

Druhý den jsme vyzkoušeli tradiční polské jídlo, pirohy. Dali jsme si slanou i sladkou variantu. Každému chutnala více jiná, ale shodli jsme se na tom, že nám to všem velmi chutnalo.

Navštívili jsme také muzeum, ve kterém byl i obraz Leonarda da Vinciho Dáma s hranostajem. Následující večer jsme měli další pokutu do sbírky. Když už byly holky 2 minuty od našeho hotelu, přišli revizoři. Všichni ukázali lístky, kontrolující se zastaví na chvíli u holek, ale ta chvíle se prodloužila. Říkáme si, že by další pokuta? No jasně že byla! A dokonce dvě! Byli jsme doslova pár metrů od hotelu. ...

Předposlední den se jelo do Przemysle. Město u ukrajinských hranic sebou neslo další odkazy na Česko. Dobrý voják Švejk byl na každém rohu a nádraží se od těch našich takřka nelišila. Matyáš ze Slovenska, Oliver a Honza poznali Polsko také z jiné stránky, když na ramenou odnášeli v poledne opilého Poláka z restaurace. Poláci z Erasmusu je pak ujistili, že je to zde úplně normální. Za odměnu jim obsluhující půjčili kytary, a tak byl oběd se živou muzikou.

V den odjezdu jsme navštívili solný důl 135 metrů pod zemí. Místo našeho očekávání jízdy výtahem dolů jsme museli sejít 50 pater dolů. A věřte nám, bylo to hrozné. Povolili nám ochutnat sůl ze stěny, a tak jsme si lízli. Nadchly nás ohromné prostory, kde se konají plesy a oslavy. Byla tam dokonce i restaurace, kde jsme měli oběd.

Co je důležité podotknout, je fakt, že nám Poláci ukázali jejich zemi krásným způsobem a že jsme si se studenty velice dobře rozuměli. Všichni se můžeme těšit na další výlet, tentokrát na Slovensko a do Chorvatska.

Účastníci zájezdu ERASMUS+